

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/11/2014
Identifikačné číslo spisu:	9506100051
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9506100051.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného JUDr. F. V. a spol. pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. marca 2015 v Bratislave prejednal odvolanie obžalovaných JUDr. F. V. a Mgr. X. X. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 9. apríla 2014, sp. zn. PK-1Tš 7/2006, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste u obžalovaného JUDr. F. V..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný JUDr. F. V. sa o d s u d z u j e podľa § 333 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 4 (štyri) roky.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá peňažný trest vo výmere 5 000 € (päťtisíc).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Mgr. X. X. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, rozsudkom z 9. apríla 2014, sp. zn. PK-1Tš 7/2006, uznal

obžalovaného JUDr. V. za vinného, v bode 1/ z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006, v bode 2/ z trestného činu marenia úlohy verejného činiteľa z nedbanlivosti podľa § 327 ods. 1 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006, v bode 3/ z pomoci k trestnému činu podplácania podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného od 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

1/ JUDr. F. V.

v presne nezistenom čase začiatkom roku 2005 na presne nezistenom mieste žiadal od Ing. J. A. úplatok 300 000 Sk (9 958,17 €) pričom predstieral, že túto hotovosť použije ako úplatok pre kompetentné osoby, ktoré mali rozhodovať o odložení nástupu výkonu trestu odňatia slobody Ing. J. A., ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5 To 73/04 zo dňa 13. apríla 2004 (po odvolaní sa voči rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T Tdd 31/03 zo dňa 18. decembra 2003), uvedenú sumu prevzal od Ing. J. A. v presne nezistenom dni pred budovou Generálnej prokuratúry SR v Bratislave,

2/ JUDr. F. V.

služobne zaradený na funkciu prokurátor Okresnej prokuratúry v Lučenci pri vykonávaní dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní vo veci, ktorá mu bola pridelená pod sp. zn. 1Pv 69/00 obv. F. a spol. v období od 04. februára 2000 do 18. januára 2004, nevybavil žiadosti vyšetrovateľa OÚV PZ Lučenec o právnu pomoc z Maďarskej republiky a Ukrajiny, pričom žiadosti boli doručené na Okresnú prokuratúru v Lučenci dňa 04. februára 2000 a opakovane dňa 17. apríla 2002 pod sp. zn. ČVS : OÚV-475//20-LC-1998 a následne v pridelenej veci sp. zn. 2 Pv 590/02 v období od 16. novembra 2002 do 18. januára 2004 nepodal nadriadenej prokuratúre podnet na odovzdanie trestnej veci do cudziny na obv. V. J., stíhaného za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 223 Trestného zákona, vedenej na OÚV Lučenec pod sp. zn. ČVS : OÚV-508/10-LC-2002, čo malo za následok zastavenie trestného stíhania,

3/ JUDr. F. V., Mgr. X. X. a P. V.,

v presne nezistenom čase v ranných hodinách dňa 26. augusta 2005 na ul. B. pred domom č. XX v E., kde spôsobil Mgr. X. X. motorovým vozidlom zn. VW Golf, EVČ E. dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu, keď v dôsledku nevenovania sa pozornosti vedeniu motorového vozidla narazil do odstaveného návesu ťahača EVČ: E., následne telefonicky o 02:44 hod. žiadal JUDr. F. V., aby mu vybavil vyriešenie dopravnej nehody na polícii, v dôsledku čoho JUDr. F. V. sa o 02:58 hod. skontaktoval s príslušníkom OR PZ ODI v Lučenci npor. P. V., ktorý vykonával službu na skupine dopravných nehôd na ODI OR PZ Lučenec a tento vyriešil dopravnú nehodu menovaného tak, že do spisu o dopravnej nehode uviedol negatívny výsledok skúšky na alkohol u Mgr. X. X. a uviedol inú príčinu dopravnej nehody, za čo si následne vyžiadal od Mgr. X. X. prostredníctvom JUDr. F. V. úplatok vo výške 10 000 Sk (331,93 €) a požiadavku dňa 27. augusta 2005 pripomenul JUDr. F. V., aby sa s ním Mgr. X. X. vyrovnal, na čo tento dňa 01. septembra 2005 odovzdal sumu 10 000 Sk (331,93 €) JUDr. F. V. a tento ju o 19.30 hod. toho istého dňa odovzdal npor. PZ P. V. v mieste jeho bydliska.

Za to mu Špecializovaný trestný súd, podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, §§ 36 písm. j/, 36 písm. h/ (išlo o zrejmu nesprávnosť a mal byť použitý § 37) Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona mu uložil aj peňažný trest vo výmere 10 000 € (desaťtisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol zmarený mu bol

uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Obžalovaného Mgr. X. uznal súd I. stupňa za vinného z trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v ranných hodinách dňa 26. augusta 2005 na ul. B. pred domom č. XX v E., kde spôsobil Mgr. X. X. motorovým vozidlom zn. VW Golf, EVČ E. dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu, keď v dôsledku nevenovania sa pozornosti vedeniu motorového vozidla narazil do odstaveného návesu ťahača EVČ: E., následne telefonicky o 02:44 hod. žiadal JUDr. F. V., aby mu vybavil vyriešenie dopravnej nehody na polícii, v dôsledku čoho JUDr. F. V. sa o 02:58 hod. skontaktoval s príslušníkom OR PZ ODI v Lučenci npor. P. V., ktorý vykonával službu na skupine dopravných nehôd na ODI OR PZ Lučenec a tento vyriešil dopravnú nehodu menovaného tak, že do spisu o dopravnej nehode uviedol negatívny výsledok skúšky na alkohol u Mgr. X. X. a uviedol inú príčinu dopravnej nehody, za čo si následne vyžiadal od Mgr. X. X. prostredníctvom JUDr. F. V. úplatok vo výške 10 000 Sk (331,93 €) a požiadavku dňa 27. augusta 2005 pripomenul JUDr. F. V., aby sa s ním Mgr. X. X. vyrovnal, na čo tento dňa 01. septembra 2005 odovzdal sumu 10 000 Sk (331,93 €) JUDr. F. V. a tento ju o 19.30 hod. toho istého dňa odovzdal npor. PZ P. V. v mieste jeho bydliska.

Za čo mu prvostupňový súd uložil, podľa § 161a ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, § 36 ods. 3 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil.

Podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 určil mu skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Súčasne zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T 38/2012, zo dňa 10. októbra 2013, ktorým mu bol uložený podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok. Súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedený výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali obaja obžalovaní včas odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný JUDr. V., prostredníctvom obhajcu, namietol predovšetkým tú okolnosť, že rozsudok prvostupňového súdu je nedostatočne odôvodnený, vykonané odposluchy týkajúce sa skutku pod bodom 3/ sú nezákonné, nakoľko boli nariadené v inej veci.

Mal mu byť uložený trest na spodnej hranici trestnej sadzby, ako je uvedené v dôvodoch rozsudku, pričom mu však bol uložený prísnejší trest.

Ďalej poukázal na list svedka A., ktorým odvolal svoju pôvodnú výpoveď (bod 1/), svojou nečinnosťou nespôsobil žiadny vážny následok a jednak žiadosť, ktorú vyšetrovateľ na prokuratúru zaslal sa jednoducho stratila (bod 2/), vina v bode 3/ je postavená len na odposluchoch, že išlo o 10 litrov pálenky a nie 10 000,- potvrdila aj manželka spoluobžalovaného. Navyše skutok mal byť inak kvalifikovaný (ako nepriama korupcia podľa § 336 Tr. zák.).

Navrhol preto, aby bolo I. stupňové rozhodnutie zrušené a vec vrátená Špecializovanému trestnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Samostatným odvolaním obžalovaný namietol nezákonnosť vykonaných odposluchov, vina v bode 1/

mu nebola preukázaná, o čom svedčí aj fakt, že svedok A. doposiaľ nežiadal vrátenie sumy 300 000,- , v bode 2/ nenastal žiadny následok, nakoľko konanie vo veciach bolo prerušené, v bode 3/ doposiaľ nikto nespochybnil postup P. V. pri riešení dopravnej nehody, teda konal „lege artis“.

Navrhol preto, aby bol spod skutkov oslobodený.

Obžalovaný Mgr. X. poukázal na to, že boli použité odposluchy v inej veci a preto sú nezákonné. Navrhol, aby bol odvolacím súdom oslobodený.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol na verejnom zasadnutí, aby boli odvolania obžalovaných zamietnuté ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie obžalovaného Mgr. X. nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného JUDr. V. je čiastočne dôvodné.

Špecializovaný trestný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou jednotlivých obžalovaných, ktorí tvrdili, že žiadny úplatok nebol požadovaný, sľúbený a pokiaľ bolo odovzdaných 10 litrov nejednalo sa o peniaze, ale alkohol, skutok pod bodom 3/, a ako sa súd vysporiadal s rozpormi vo výpovediach obžalovaného V. a svedkov, ktorí ho usvedčovali a ďalších písomných dôkazov (body 1/, 2/).

Z preskúmaného spisu a dôvodov rozsudku bolo zrejmé ako sa I. stupňový súd vysporiadal s naším predchádzajúcim rozhodnutím (sp. zn. 6 To 12/2011) v tejto veci, ako odstránil nedostatky, ktoré mu boli vytýkané, najmä ohľadom chýbajúcich návrhov na vydanie príkazov na vykonanie odposluchov a samotných príkazov, ako aj oboznámenie iba časti záznamov telekomunikačnej prevádzky.

Najvyšší súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaný JUDr. V. jednak na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že niekoho uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, jednak ako verejný činiteľ pri výkone svojej právomoci z nedbanlivosti zmaril a podstatne sťažil splnenie dôležitej úlohy a napokon poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, pri ktorom iný v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu poskytol úplatok a takýto čin spáchal voči verejnému činiteľovi. Obžalovaný Mgr. X. inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu cez sprostredkovateľa poskytol úplatok a tento čin spáchal voči verejnému činiteľovi.

Preto správne postupoval Špecializovaný trestný súd, keď uznal obžalovaného JUDr. V. vinným z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006, trestného činu marenia úlohy verejného činiteľa z nedbanlivosti podľa § 327 ods. 1 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006 a pomoci k trestnému činu podplácania podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného od 1. januára 2006, a obžalovaného Mgr. X. z trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006.

K odvolacím námietkam obžalovaných treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané ich obranné tvrdenia, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom veci a

zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení.

Špecializovaný trestný súd rozviedol, v čom spočívali rozpory v jednotlivých výpovediach obžalovaných vzájomne a svedkov a akým spôsobom ich súd odstraňoval a jednotlivé výpovede a ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil.

Preto aj odvolací súd považuje úvahy Špecializovaného trestného súdu ohľadom viny obžalovaných za správne a presvedčivé.

Výpovede svedkov Ing. A. a Z. B. (skutok pod bodom 1/), ktorí nemali žiaden relevantný dôvod voči obžalovanému krivo vypovedať, mali iba nepodstatné rozpory, ktoré boli odstraňované prvostupňovým súdom. Prvostupňový súd však dostatočne podrobne vyhodnotil aj vierohodnosť svedkov v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi a preto odvolací súd na ne poukazuje, nakoľko si tieto závery osvojil. Výpoveď týchto svedkov korešpondovala s výpoveďami ďalších svedkov (JUDr. E., X. C., JUDr. F.), listinnými dôkazmi a zákonne vykonanými zvukovými záznamami.

Svedok A. podrobne popísal vo viacerých výpovediach, ako od neho obžalovaný JUDr. V. vylákal 300 000 Sk, s tým, že mu aj popísal ako peniaze použije, ako ho neskôr ubezpečoval, že jeho vec vybavil. Z jeho výpovede je aj zrejmé, že následne žiadal od obžalovaného vrátenie sumy 320 000,-, keďže nič nevybavil v jeho prospech, čím zároveň vyvracia odvoláciu námietku obžalovaného, že sa domáhal vrátenia iba sumy 20 000,- .

V podstatných okolnostiach výpoveď uvedeného svedka potvrdil aj svedok B..

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/, obžalovaný nepoprel v podstate jeho spáchanie, len sa bránil tým, že by nemalo ísť o trestný čin ale iba priestupok s tým, že mal v kritickej dobe súkromné problémy a jeden spis sa mu stratil.

Z výpovedí svedkov JUDr. X. a Mgr. B. - bývalých kolegov obžalovaného bolo zrejmé, že za vybavenie predmetných spisov zodpovedal práve obžalovaný JUDr. V. a aké následky malo jeho niekoľkoročné nekonanie vo veciach.

Ďalšia skupina svedkov - vyšetrovateľov v uvedených veciach (Ing. U., JUDr. A., Mgr. Z.) je zrejmé, že obžalovaný v uvedených veciach nekonal tak, aby boli veci riadne vybavené, pričom z vyjadrenia jeho nadriadeného je zrejmé, že porušil základné povinnosti prokurátora vyplývajúce mu zo zákona.

Aj keď obaja obžalovaní popreli spáchanie skutku pod bodom 3/ rozsudku, odvolací súd sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu aj v tomto smere.

Už samotné „riešenie“ bežnej dopravnej nehody naznačuje, že táto bola riešená tak, aby nemala negatívne následky pre vinníka (obžalovaného X.) a to za poskytnutie úplatku nebohému V..

Samotný obžalovaný JUDr. V. uviedol vo svojich výpovediach, že sa mu obžalovaný Mgr. X. doznal, že pred jazdou požil alkoholické nápoje, nevenoval sa riadeniu a nabúral, neskôr mu uviedol, že je ochotný sa s V. „vyrovnať“.

Aj obžalovaný Mgr. X. doznal, že haváriu spôsobil, lebo si sledoval mobilný telefón a nie vozovku pred sebou, priznal aj požitie alkoholu pred jazdou, aj tú okolnosť, že z miesta nehody odišiel za JUDr. V. (v tej dobe „dopravný“ prokurátor) a až následne začali, po dohode s dopravným policajtom V., nehodu riešiť. Práve jednoznačné zavinenie, inak bežnej dopravnej nehody, sa rozhodol riešiť obžalovaný X. nie bežným postupom, ale cez svojho známeho obžalovaného V..

Z ich výpovedí, ako aj výpovede skutočne poškodeného - svedka U. je zrejmé, že spôsobená škoda na jeho prívese mala byť riešená zo zákonnej poisťky obžalovaného X., čím je zrejmé, okrem iného, že

práve on bol vinníkom dopravnej nehody bez ohľadu na to, že V. v priestupkovom spise určil za páchatela túlavého psíka!! a ako poškodených určil obžalovaného Mgr. X. a svedka U..

Nie bez zaujímavosti je aj fakt, že obžalovaný X. oznámil spoluobžalovanému, že spôsobil nehodu o 2.44 hod., ale dychovú skúšku vykonal až po viac ako hodine.

Skutočnosť, že pokiaľ sa obžalovaní rozprávajú o desiatich litroch, ide o peniaze a nie o tekutinu, vyplynula z kontextu ich komunikácie, čo podrobne odôvodnil aj súd I. stupňa.

Špecializovaný trestný súd tiež doplnil dokazovanie o oboznámení sa s celým utajeným materiálom, z tejto prílohy je potom zistiteľné, že každému odposluchu predchádzala patrične odôvodnená žiadosť vyšetrovateľa, odôvodnený návrh prokurátora a následne príkaz príslušného súdu a obdobne sa postupovalo pri predĺžení daných odposluchov.

Za daného stavu odvolanie obžalovaných, ohľadom skutkových zistení považoval odvolací súd za nedôvodné, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Taktiež prvostupňový súd nepochybil pri právnej kvalifikácii skutkov oboch obžalovaných a ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestov u obžalovaného Mgr. X., ktoré ukladal tak, aby zodpovedali kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestov tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Prvostupňový súd pritom prihliadol na bezúhonnosť obžalovaného pred spáchaním teraz prejednávaného skutku, možnosti jeho nápravy a prevýchovy, uplynutie dlhšej doby od spáchania skutku, a preto mu uložil primeraný súhrnný trest odňatia slobody, nespojený s jeho bezprostredným výkonom. Aj určená skúšobná doba je primeraná a dostatočná.

Z hore uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného Mgr. X. X. považoval za nedôvodné a v zmysle § 319 Tr. por. ho zamietol.

Pri ukladaní trestov u obžalovaného JUDr. F. V. však prvostupňový súd neprihliadol na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, pričom odvolací súd uložený nepodmienečný trest odňatia slobody považoval za neprimerane prísny.

Odvolací súd prihliadol na tú okolnosť, že od spáchania skutku uplynula 10. ročná doba, počas ktorej sa ďalšieho protiprávneho konania už nedopustil, pričom aj pred teraz prejednávanými skutkami žil riadnym spôsobom života.

Pokiaľ ide o všeobecné zásady ukladania trestov, tieto sú stanovené najmä v § 34 Trestného zákona. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Podľa odseku 4 toho istého ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, činí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest však nesmie byť prostriedkom k riešeniu iných spoločenských problémov.

Zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti môže trest nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožní dopustiť sa určitého konania (napr. nepodmienečný trest odňatia slobody), ale aj

nepriamo, už samotnou existenciou trestu v zákone za určité konanie a obavou z jeho uloženia a výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Optimálna miera represie závisí na konkrétnych okolnostiach každého prípadu, pričom príliš mierny, ale aj príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale skôr demoralizuje.

Odvolací súd taktiež primerane znížil výšku peňažného trestu s prihliadnutím tak na plynutie času, ako aj na súčasné reálne majetkové pomery obžalovaného, vzhľadom na obmedzené možnosti využiť svoje vzdelanie v pôvodnom rozsahu.

Trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na maximálnu skúšobnú dobu spolu s primeraným peňažným trestom splní svoj účel tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.